

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3777/13

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

העותר: ד"ר משה וינברג

נגד

המשיבים: 1. ועדת ערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963
2. מנהל מיסוי מקרקעין, תל אביב

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד יערה אברהמי

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. עתירה למתן צו על תנאי בגדרה מבקש העותר להורות לוועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 שליד בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (להלן: ועדת הערר), לבטל את החלטותיה שניתנו בישיבת הוכחות שקיימה ביום 12.5.2013, בהשגה שהגיש העותר על חיובו במס רכישה.

2. על-פי החלטות ועדת הערר נמנע מן העותר לטעון טענות בנוגע לשווי הזכויות במקרקעין, משום שלא העלה טענות אלה בערר; וכמו כן נדחתה בקשתו להגשת מספר מסמכים, בנימוק שאין בהם תרומה לדיון שבמחלוקת.

3. לטענת העותר, בהחלטותיה אלה נהגה ועדת הערר בחוסר סבירות קיצוני; פגעה באופן קשה בזכות הגישה שלו לערכאות; פגעה בעקרון של גביית מס אמת;

עמדה בצורה דווקנית על כללי פרוצדורה, מקום בו היה עליה לבכר את המהות; ועוד כהנה וכהנה. העותר מבקש להורות לוועדת הערר לבטל את החלטותיה הנ"ל וליתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו ולהגיש מסמכים.

4. למקרא העתירה ולאור נימוקיה, דומה כי דינה להימחק, באין עילה להתערבותנו.

5. הדרך לערער על החלטת ועדת הערר נקבעה בסעיף 90 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: חוק מיסוי מקרקעין), לאמור:

"על החלטתה של ועדת ערר ניתן לערער בבעיה משפטית לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, תוך 45 ימים מיום מתן ההחלטה, או אם ניתנה בהעדר המערער – מיום שנמסרה לו".

6. הלכה פסוקה היא, כי "אין לערער אלא על החלטתה הסופית של הוועדה" (רע"א 3959/97 ברק נ' מנהל מס שבח מקרקעין אזור נתניה, פסקה 3 (30.11.1997)), וזאת על יסוד טעמים טובים שניתנו שם. בית המשפט העליון חזר ושנה בהלכה זו (בש"א 8435/01 מנהל מס שבח מקרקעין אזור המרכז נ' סטרינסקי, פ"ד נז(2) 433, 437-436 (2002); ע"א 5238/12 צבי נ' מנהל מיסוי מקרקעין ירושלים (1.11.2012)), ועוד.

7. בעתירתו מנסה העותר "לעקוף" את ההלכה האמורה ולערער על החלטות ביניים של ועדת הערר על דרך של הגשת עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק; וכזאת לא יעשה. הדברים אינם חדשים עמנו, ולא עם העותר עצמו. עתירה בנושא דומה, שבה יצג העותר כאן את העותרים שם, נדחתה על הסף, וכך נפסק:

"טענותיהם של העותרים במסגרת העתירה הינו, למעשה, טענות "ערעוריות" המופנות כנגד ארבע החלטות הביניים של ועדת הערר, בניסיון "לעקוף" - באמצעות עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק - את הכלל שנקבע ולפיו על החלטות ביניים של ועדת הערר אין ערעור - לא בזכות ולא ברשות - בפני בית המשפט העליון... אין מקום להעלות בפני בית המשפט הגבוה לצדק טענות ערעוריות מובהקות כגון אלה שהועלו על ידי העותרים... זאת ועוד, לעותרים קיים סעד חלופי בדמותו של ערעור על החלטתה הסופית של ועדת הערר, לכשתינתן, במסגרתו ניתן יהיה להשיג גם על החלטות ביניים שניתנו בגדרי הערר..." (בג"ץ 2770/08 עזבון המנוחה אהובה וינברג ז"ל נ' מנהל מס שבח מקרקעין - מחוז ת"א, פסקאות 17 - 18 (30.3.2008)).

8. כאז, בעתירת עזבון המנוחה אהובה וינברג ז"ל הנ"ל, כן עתה בעתירת ד"ר משה וינברג, ההלכה היא פשוטה וברורה: בג"ץ איננו ערכאת ערעור על החלטות כנ"ל של ועדת הערר.

9. העתירה נדחית אפוא על הסף.
העותר ישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 10,000 ₪.

ניתן היום, כ"ו בסיון תשע"ג (4.6.2013).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא